

เทศน์เช้า วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๑

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

พวกเราพวกปฏิบัติ เราจะกลัวความผิดพลาด เมื่อวานเขาอ้างตำราไป พออ้างตำราเราบอก ว่าตำรานี้ใครเป็นคนเขียน คนรู้เขียนหรือคนไม่รู้เขียน แม้แต่พระไตรปิฎกตำราของแท้ๆ เลย พระไตรปิฎกไม่มีความผิดพลาด แต่พอเราไปอ่าน เราไปศึกษาใครเป็นคนคิด? เรานี้เป็นคนคิด ตำรามันถูก เพราะเราอ่านหนังสือออก แต่อ่านความหมายนั้นไม่ออก

หนังสือนี้อ่านออกนะ ศัพท์อ่านได้หมดแหละ คุณใช้เวลาไปวัด เห็นไหม บอกว่าเวทนา คืออะไรคะ? แม้แต่ศัพท์ทางศาสนายังไม่เข้าใจ รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ ก็ไม่เข้าใจ เวทนาคืออะไรคะ? เวทนาคืออะไร อธิบายอีกชั่วโมงหนึ่ง เวทนา เห็นไหม เวทนามี ๓ สุขะ ทุกขะ อุเบกขาเวทนา แล้วเวทนาอย่างไรล่ะ?

นี่พอบอกว่าตำรา เราบอกตำราใช้ไม่ได้ เราก็พูดนะ มันจะเป็นเหมือนประเพณีทางเหนือ ก็ไม่รู้ละ เขาถามว่า “คิดศีลข้อ ๓ ผู้ชายจะเกิดเป็นผู้หญิง ถ้าคิดศีลข้อ ๓”

เราบอกว่า “ถ้าอย่างนั้น โลกนี้ไม่มีผู้ชายเลย โลกนี้ไม่มีผู้ชายเลย”

แล้วเขาบอกว่า “ถ้าอย่างนั้นมันผิดตรงไหน?”

นี่ถ้าคิดศีลข้อ ๓ มันแบบว่าผู้หญิงเป็นผู้ชาย ผู้ชายเป็นผู้หญิง

เราบอกผู้หญิงเป็นผู้ชาย ผู้ชายเป็นผู้หญิง มันเป็นแรงปรารถนา เพราะคนมันมีแรงปรารถนา แล้วพอเวลามันปรับชาติไป พระอานนท์เป็นผู้หญิงมาก่อน แต่เวลาพระอานนท์นี่เป็นผู้บุรุษาก นี่เป็นผู้หญิงมาก่อน จะปรับชาติอีกต้อง ๕๐๐ ชาติ เวลาปรับมาถึงเป็นบัณฑิตแล้ว นี่ แต่เมื่อก่อนศีลธรรมจริยธรรมมันเข้มแข็ง คนเราก็เก็บไว้ แต่เดี๋ยวนี้ปัจจุบันมันเปิดเผยได้ เพราะมันเป็นประชาธิปไตย

นี่สิ่งที่ว่าถ้าเกิดคิดศีลข้อ ๓ แล้วมันกรรมขนาดไหน? ถ้าคิดศีลข้อ ๓ นี่กรรมหนักมาก กรรมหนักมากเพราะอะไร? เพราะถ้าเราทำผิดโดยส่วนตัวเรา เป็นความผิดส่วนตัวเรานะ แต่ศีลข้อ ๓ นี้ เห็นไหม เรามีพ่อ มีแม่ เราไม่ได้เกิดจากไม้กระบอก พ่อแม่นี่ ถ้าเราทำผิดพลาดไปพ่อแม่จะเสียใจมาก เวลาเราขอ เราแต่งงานกับพ่อแม่อนุญาต อนุญาตแล้วแต่คุ้มครองเรามันมีปัญหาขึ้นมาอันนั้นก็กรรมของสัตว์ แต่ถ้าพ่อแม่ให้ พ่อแม่ยินดีด้วย ยินดีด้วยมันก็รับรู้กันไปหมด

แต่ถ้าพูดถึงว่ามันเป็นความเห็น มันไม่ผิดหรอก เพราะมันเป็นความเห็นร่วมกันระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย นี่มันเป็นการสมยอมกัน แต่สมยอมกันแล้วเรามีพ่อแม่ไหม? มีปู่ ย่า ตา ยายไหม? เรามีชาติตระกูลไหม? ถ้ามีชาติตระกูลมันผิดไปหมด เห็นไหม

มันกรรมตรงไหน? กรรมที่ว่าเราก็ทำผิดพลาดด้วย เพราะทำเราผิดศีลผิดธรรม ผิดประเพณีวัฒนธรรม ถ้าทำถูกต้อง เห็นไหม เริ่มต้นถูกต้องมันก็ต้องไปหมด พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย นี่ถ้าครอบครัวลูกหลานประสบความสำเร็จก็มีความสุข ถ้ามีปัญหาขึ้นมามันก็เป็นเรื่องธรรมดาของโลก

นี่ใจกรรมที่ว่ามีผลมาก ให้ผลมาก เพราะมันสะท้อนใจพ่อแม่ พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของลูกนะ เพราะชีวิตนี้ได้มาจากพ่อแม่ แต่ถ้าเป็นสังขธรรม เป็นปรมาตถธรรม เห็นไหม ชีวิตนี้เป็นของเรา นะ อาศัยกรรมของมารดาเป็นผู้เกิด แต่ถ้าเป็นวิทยาศาสตร์มันพิสูจน์ได้ไง เวลาลูกนี้เกิดจากพ่อแม่ พ่อลูกเกิดจากพ่อแม่ พ่อแม่อุ้มกรรมมา กว่าจะอุ้มกรรมมานี้ต้องเลี้ยงกล่อมเกลี้ยงมาขนาดไหน โทมา คลอดมา เลี้ยงมาขนาดไหน? ถ้าคลอดมาไม่เลี้ยงก็ตายหมด

นี่ชีวิตนี้ได้มาจากพ่อแม่ พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของลูกเพราะอะไร? เพราะเวลาอนันตริยกรรม ฆ่าพระอรหันต์เป็นอนันตริยกรรม เป็นกรรมที่หนักมาก ฆ่าพ่อ ฆ่าแม่ เห็นไหม ฆ่าพ่อแม่สามารถปิดกั้นมรรค ผลเลย จะทำมรรค ผล นิพพาน ไม่ได้เลยฆ่าพ่อ ฆ่าแม่เนี่ย

สิ่งนี้ใจพ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของลูก แล้วทำให้ท่านสะท้อนใจ ทำให้ท่านเสียใจ ทำให้ท่านน้ำตาไหล นี่กรรมทั้งนั้นนะ มันเป็นกรรมทั้งนั้นแหละ แต่ลึกลับพัน คนในครอบครัวเดียวกัน มันก็มีการกระทบกระเทือนบ้าง แต่ถ้าเห็นเป็นสังขธรรม นี่สิ่งที่คิดว่ามันเป็นประเพณีว่าคิดศีลข้อ ๓ ผิดศีลข้อ ๓ แล้วนี่ผู้หญิงจะเกิดเป็นผู้ชาย ผู้ชายจะเกิดเป็นผู้หญิง ไม่มีหรอก อย่างนั้นผู้ชายไม่มีในโลกเลย นี่ไอ้กรรมมันส่วนกรรม แต่กรรมเป็นผู้หญิงหรือเป็นผู้ชายก็แล้วแต่ ถ้าผิดศีล ทำบาปทำกรรม มันก็ต้องเผชิญบาปเผชิญกรรมไปตามธรรมชาติของมัน

แต่การเปลี่ยนเพศมันอีกกรณีหนึ่ง เห็นไหม เรายกตัวอย่าง คุณเวลาเราทำบุญกุศลกัน เรามีศรัทธาความเชื่อใช่ไหม? ประเพณี วัฒนธรรม เวลาเรานิมนต์พระไปฉันที่บ้าน เราก็มีถวายข้าว พระพุทธรูป แล้วพระพุทธรูปนั้นไหมล่ะ?

พระพุทธรูปเจ้าท่านยังดำรงธาตุขันธ์อยู่ที่ท่านก็ฉันข้าวเหมือนเรานี้แหละ แต่ท่านนิพพานไปแล้ว ท่านไม่ฉันข้าวอย่างนี้อีกแล้ว เพราะท่านไม่มีร่างกายแล้ว ให้อะไรอาหารนี้มันหล่อเลี้ยงร่างกาย ไม่ได้หล่อเลี้ยงจิตใจ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรินิพพานไปแล้ว สอุปาทิเสสนิพพาน คือท่านมีชีวิตอยู่ ใจท่านพ้นจากกิเลส แต่ท่านยังมีธาตุขันธ์อยู่ที่ท่านก็ต้องเป็นภาระเลี้ยงดูไป เพื่อคลายหิว คลายความกระหาย แต่ท่านเป็นอุปาทิเสสนิพพานไปแล้ว มันจบสิ้นแล้ว แล้วเราถวายข้าวพระพุทธรูป ถวายข้าวพระพุทธรูปนี้เป็นประเพณีไง แม้แต่พระสงฆ์เรายังนิมนต์มาฉันข้าวที่บ้านได้ เรานิมนต์เพื่อทำบุญกุศลของเรา เราเสียดสละของเราเพื่อบุญกุศล แล้วเราระลึกถึงพระพุทธรูปเจ้า

พระสงฆ์นี้มาจากไหน? มาจากองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระพุทธรูปเจ้าตรัสรู้ธรรมขึ้นมาถึงมีพระธรรม พระสงฆ์ถ้าบรรลुธรรมขึ้นมาเป็นอริยสงฆ์ที่เป็นที่เคารพบูชาของเรา เรานิมนต์มาฉันที่บ้าน เราถวายข้าวพระพุทธรูปมันก็ไม่ผิดหรอก เราถวายข้าวพระพุทธรูปเพราะเราน้อมถึงบุญคุณขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่ว่าเราได้ความร่มเย็นเป็นสุขมาจากในพระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์ ในรัตนตรัย แล้วเราถวายข้าว ถวายข้าวเป็นประเพณีไง เป็นความระลึกถึง แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าฉันไหม? ตามข้อเท็จจริงฉันไหม? องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าฉันไหม? ท่านไม่ฉันข้าวอย่างนี้

นี่ก็เหมือนกัน สิ่งที่เราทำกันมา ผิดศีลข้อนั้น กรรมมันมีทั้งนั้นแหละ แต่มันมีมากมีน้อย แต่ตามข้อเท็จจริงแล้วมันต้องเป็นอย่างนั้น สิ่งที่เป็นอย่างนั้นไป เห็นไหม นี่เราอ้างกันอย่างนั้น แล้วพอเราไปศึกษาขึ้นมา เราไปศึกษาขึ้นมาแล้วเราก็นึกคิดอย่างนั้น ว่าต้องเป็นอย่างนั้น มันเป็นไปได้ไหม? มันเป็นไปได้เพราะอะไร? เพราะจิตนิสัยของคนไม่เหมือนกัน เรา ๔-๕ คน เราเป็นเพื่อนกัน เราเป็นครอบครัวเดียวกัน ลูกเต้าเรา พ่อแม่เรา จิตนิสัยมันต่างกันทั้งนั้นแหละ ทีนี้พอจิตนิสัยเป็นทิวาญูได้ไหม?

จิตนิสัยเป็นความเห็น คืออุมมคติ พออุมมคตินี้คนหยาบ คนละเอียด คนกลาง ก็ต่างกััน แล้วอุมมคติคนเรานั้นหลากหลาย ถ้าเรายึดของเรา นี่ทิวาญูเกิดแล้ว เห็นไหม ทิวาญูเกิดขึ้นมานี้

มันไม่ได้สมตั้งใจทุกขั้ไหม? ไม่ได้สมความปรารถนาทุกขั้ไหม? มันก็ทุกขั้อีกใช่ไหม? เราถึงบอกว่ามันต้องยอมรับ ยอมรับความเห็นต่าง ยอมรับจิตนิสัย กรรมจำแนกสัตว์ให้เกิดต่างๆ กันมา

ในการประพุดปฏิบัติ เห็นไหม ถ้าตำราคือทฤษฎี คือคำวิทยาศาสตร์ ค่าของความร้อน ค่าต้องเป็นอย่างนั้น แต่! แต่เราไม่ต้องการความร้อนขนาดนั้น เราต้องการน้ำอุ่น เราไม่ต้องการน้ำร้อน เราไม่ต้องการน้ำเดือด แต่บางคนต้องการน้ำเดือด ต้องการน้ำเดือดจัดๆ ในความเห็นของเขา นี่ค่าของสมาธิ ค่าของการกระทำ การกระทำมันหลากหลาย มันแตกต่างกัน มันไม่มีค่าอะไรตายตัวนะ ถ้าไม่มีค่าตายตัว พระอรหันต์ต้องเหมือนกัน

คูสิ เห็นไหม เราบอกว่าอริยสังข์อันเดียวกัน.. ไซ่ อันเดียวกัน ถ้าคนทำเป็นแล้วอาหารที่สุก ก็ต้องสุกเหมือนกันหมด อาหารสุกคืออาหารสุกใช่ไหม? แต่อาหารสุกนี้มันสุกด้วยไฟอ่อน ไฟแก่ ไฟต่างๆ อาหารสุก คูสิอาหารที่แบบว่าเขาไม่ต้องใช้ไฟแรง แล้วเราไปใช้ไฟแรงอาหารนั้นก็ไม่มีคุณภาพ อาหารไหนต้องใช้ไฟแรง ถ้าไม่ใช้ไฟแรงมันก็ไม่มีคุณภาพเหมือนกัน ไม่มีคุณภาพคือมันไม่เป็นคุณภาพอย่างนั้น

สุกคือถึงอริยสังข์ที่มีอันเดียวใจ แต่วิธีการมันหลากหลาย จิตนิสัยของคนมันแตกต่างกันไป ทีนี้แตกต่างกันไป สิ่งที่แตกต่างกันไปพระอรหันต์ล้านองค์ถึงล้านวิธีการ ทั่วๆ ที่ทำเหมือนกันนี้แหละ แต่ขณะจิต แต่มรรคญาณที่มันสมุจเฉทปหานมันจะแตกต่างกันไป แตกต่างกันไปเพราะอะไร? แตกต่างเพราะสิ่งที่เป็นกิเลส สิ่งที่อยู่ในหัวใจมันมีค่า มีน้ำหนักหลากหลายไม่เท่ากัน.. ไม่เท่ากัน!

จิตเหมือนกัน ความรู้เหมือนกัน สุข ทุกข์เหมือนกัน แต่สุข ทุกข์ เห็นไหม คูสิบ้า ๕๐๐ จำพวก ใครที่สมความบ้าคือสิ่งที่เราปรารถนา บ้า ๕๐๐ จำพวกนะ บ้าสิ่งใดได้สิ่งนั้นมาจะมีความสุขมาก บ้าอะไร? เห็นไหม ชมรมรถโบราณ ชมรมนกเขา ชมรมบ้า มันได้บ้าสิ่งใดมามันก็มีความสุข นี่ชมรมบ้าของมัน

นี่ก็เหมือนกัน จิตนิสัยก็เหมือนกัน จิตนิสัยสิ่งที่หยาบ หนา ละเอียด ในหัวใจ ถ้ามรรคญาณเข้าไปทำลายความบ้าอันนั้น ความบ้าอันนั้นมันเป็นอนิจจังใช่ไหม? อนิจจังมันเป็นสิ่งชั่วคราวใช่ไหม? เราจะใช้ชีวิตหมักหมม ชีวิตเราจะจมอยู่กับสิ่งอย่างนี้หรือ?

นี่มันเป็นเรื่องของโลกๆ เรื่องของการดำรงชีวิตนะ แต่ถ้าเรามีจิตของเราขึ้นมา เรามีสติของเราขึ้นมา เราทำความสงบของเราขึ้นมา เราใช้ปัญญาของเราขึ้นมา เห็นไหม สิ่งที่มีคุณค่าคือชีวิตของเราละ สรรพสิ่งในโลกนี้มีเพราะมีเรา สิ่งที่มีมันมีอยู่แล้ว คุณติดาวอังคารก็มี ดวงจันทร์ก็มี พระอาทิตย์ก็มี ทุกอย่างมีหมดแหละ มันเป็นธรรมชาติของเขาอยู่อย่างนั้น แต่เพราะเราไปศึกษาใช้ไหม?

อ้อ.. พระอาทิตย์ คุณติพลังงานของพระอาทิตย์มีเท่าไร? ความเร็วของแสง ความเร็วของต่างๆ ดวงจันทร์อยู่ห่างจากโลกเท่าไร? ความโน้มถ่วง แรงโน้มถ่วงต่างๆ นี่เราศึกษามาเรารู้เพราะมีเรา เราศึกษาแล้วถึงรู้ข้อมูลของมัน แต่ธรรมชาติมันเป็นของมันอย่างนั้นอยู่แล้วนะ สิ่งนี้เป็นอย่างนั้นอยู่แล้ว

นี่ก็เหมือนกัน สิ่งที่เกิดตายๆ ผลของกรรมมันมีของมันอยู่แล้ว มีของมันอยู่แล้ว เราเข้ามาเราเกิดมาแล้วเราจะพาสิ่งนี้ทำอะไร เพราะเราเกิดมานี้มนุษย์สมบัติ สิ่งที่เป็นมนุษย์สมบัติเกิดมาจะใช้เพื่ออะไร? จะใช้เพื่อเราหาปัจจัยเครื่องอาศัยมาอาศัยเท่านั้นใช้ไหม? นี่เวลาเราทำธุรกิจกันเราอยู่ทางโลกเราว่าเราทุกข์นะ ทำงานนี้ทุกข์มาก ทุกอย่างทุกข์มากเราต้องแสวงหามา เราต้องมีการแข่งขัน นี่มันเรื่องของโลก เรื่องของสมมุติขึ้นมา

กติกาก่อเราตั้งขึ้นมา เห็นไหม นี่ถ้าเป็นกฎหมาย พอกฎหมายเสมอภาคขึ้นมาก็ต้องมีข้อแม้ของผู้ที่มีอำนาจมากกว่า เอาเปรียบกันตลอดไป แต่เราอยู่กับเขา เราอยู่กับโลกโดยไม่ติดโลก เราเข้าใจเขา เห็นถึงศีลธรรมจริยธรรมในหัวใจของเขา ในหัวใจของผู้นำนะ หัวใจของผู้นำที่มีหลักมีเกณฑ์ขึ้นมา ศีลธรรมจริยธรรมเพราะอะไร? เพราะมันเสียสละ มันเป็นสาธารณะ มันเห็นคนอื่นก่อนไง มันเห็นคุณค่าของสังคม คุณค่าของความเป็นอยู่ ถ้าสังคมสงบเราก็สงบด้วย

คุณติเรานั่งพักผ่อนของเรา แล้วสังคมมีความร่มเย็น ลมพัดสบายเราก็สบาย ถ้าเราจะพักผ่อนของเรา แต่สังคมเขาเดือดร้อนกันอยู่มันจะพักผ่อนได้ไหม? เราเองก็เดือดร้อนไปด้วยสิ่งที่เดือดร้อน ถ้ามันเข้าใจ เห็นไหม ผืนดินของเรามันติดกับผืนดินข้างเคียงไปหมด ผืนดินของเราจะตั้งอยู่โดยเอกเทศไม่ได้ ผืนดินของเรามันต้องมีที่ดินข้างเคียงตลอดไป

สังคมมนุษย์สัตว์สังคม สัตว์สังคมก็ต้องอยู่ในสังคมตลอดไป ถ้ามีศีลธรรม จริยธรรม มันก็มีการเสียสละ มีการเอื้องานกันไป สิ่งที่เอื้องานกันไป นี่จิตใจที่เป็นสาธารณะ ถ้าจิตใจที่เป็นสาธารณะ เขามีศีลธรรม จริยธรรม มีจิตใจที่เป็นสาธารณะ สังคมก็จะมีโอกาส สังคมก็จะมี

ความร่วมมือเป็นสุข แต่ความร่วมมือเป็นสุขมันก็สร้างเป็นอมิต สร้างเป็นพันธกรรม มันสะสมลงที่หัวใจ

หัวใจสาธารณะยิ่งแสดงออก ยิ่งมีการกระทำไป มันยังเป็นสาธารณะ มันยังเป็นภวาสวะ มันยังเป็นภาวะที่มันมีกำลังขึ้นมา มันมีเขาว มีปัญญา มันมีการเกี่ยวพันของมัน เห็นไหม แล้วเวลาที่มันปฏิบัติขึ้นมา เขาวปัญญาอย่างนี้มันจะเกิดขึ้นมา นี่ไงสิ่งนี้มันเป็นพันธกรรมทางจิตที่มันสะสมกันมา มันถึงหลากหลายไป แล้วเราอ่านศึกษามาแล้วว่าต้องเป็นแบบนี้! ต้องเป็นแบบนี้! ต้องเป็นแบบนี้!

มันไม่เป็นอย่างที่เราคาดหมายหรือ เพราะอะไร? เพราะเรายังไม่รู้ถึงว่าสมุฏฐานของโรค สมุฏฐานของกิเลสของเรา สมุฏฐานของเราแค่ไหนเรายังไม่รู้เลย แล้วเราจะเอาสิ่งที่จากภายนอกมาบังคับให้มันเป็นอย่างที่เรารารถนา มันจะเป็นไปได้ไหม? แต่ถ้าเป็นปัจจุบันธรรมเห็นไหม ในเมื่อสิ่งที่เชื่อเป็นใจในหัวใจ ที่เป็นโรคมันมีหนักมีเบาขนาดไหน เราเอาความสมดุลของมันเข้าไปแก้ไข

ความสมดุลพอดี มัชฌิมาปฏิปทา ถ้ามัชฌิมาเข้าไปแก้ไขมันจะเป็นไป มันจะเป็นที่จะความจริง มันจะแก้ไขของมันขึ้นมา แล้วจะเห็นคุณค่ามาก เห็นคุณค่าของความรู้สึก สิ่งที่เป็นนามธรรม สิ่งที่เป็นความรู้สึก เห็นไหม คุณค่าของมันเป็นสิ่งที่เราจับต้องได้ มันถึงมีคุณค่าขึ้นมา ไอ้สิ่งที่เป็นอารมณ์นี้แปรปรวนตลอด มันจะมีคุณค่าอย่างไร? ก็มันแปรปรวนถึงไม่มีคุณค่าไป แต่ถ้ามันปล่อยขึ้นมา มันนิ่งขึ้นมา มันเป็นสัมมาสมาธิขึ้นมา ความสุขที่มันเกิดขึ้นมา มันจะมีคุณค่า

แล้วเราหาที่ไหนล่ะ? หากจากความแปรปรวนนั้น นี่สิ่งที่มันแปรปรวนขึ้นมา มันมีสิ่งรับรู้ขึ้นมา เห็นไหม เพราะมีเรา มีสิ่งที่รู้ สิ่งที่ถูกรู้.. สิ่งรู้คือธาตุรู้ คือมีตัวเรา แล้วเรารู้ถึงอารมณ์ รู้ถึงความแปรปรวน รู้ถึงสิ่งต่างๆ แต่เราไม่เข้าใจมัน เพราะมันเป็นอันเดียวกัน นี่กิเลสเป็นเรา ทุกอย่างเป็นเรา อารมณ์เป็นเรา ความคิดเป็นเรา สมบัติเป็นเรา ใจเป็นเรา ทุกอย่างเป็นเรา มันเลยไม่เห็นอะไรขึ้นมาเลย

แต่ถ้ามันสงบขึ้นมามันเห็นนะ สิ่งที่อยู่กับสิ่งที่ถูกรู้ นี่สิ่งที่เป็นความสงบขึ้นมา แล้วมันไม่สงบคืออะไร? ไม่สงบคือแปรปรวน แล้วไม่แปรปรวนมันคืออะไร? แล้วสิ่งที่เป็นนี้หามาจากไหน? มันเป็นขึ้นมา เห็นไหม พอมันเห็นขึ้นมา มันพัฒนาของมันขึ้นมา

ขณิกสมาธิ อุปจารสมาธิ อัปนาสมาธิ เข้าไปถึงหัวใจขึ้นมา มันพิจารณาของมันเข้ามา แล้วออกวิปัสสนาของมัน เห็นไหม มันไม่ใช่สร้างภาพ นามรูปๆ นามรูปมันเกิดจากอะไร? ทุกข์ มันเกิดจากอะไร? ทุกข์ดับ ดับไปเพราะเหตุใด? สิ่งใดนี้มันต้องมีเหตุที่มาสิ ธรรมทั้งหลายมาแต่เหตุ ไอนี้มันไม่มีเหตุ นี่เป็นกรอบขึ้นมาว่าต้องเป็นอย่างนั้น ต้องเป็นอย่างนั้น.. เป็นอย่างนั้นมันเป็นวิทยาศาสตร์ ถึงทำอะไรไม่ได้กันเลย

แต่เวลาเทศน์ว่าการ วิทยาศาสตร์ทางจิต เห็นไหม คุณมันคงที่ไหม? มันแปรปรวนไหม? แล้วมันเสริมกันเป็นเอกัคคตารมณ์ จิตตั้งมั่นได้อย่างไร? ปัญญาที่ออกไปจากใจ ที่ออกไปชำระกิเลสอย่างไร? สิ่งที่เป็นไป เห็นไหม ถ้าคนไม่เห็นการกระทำของมัน คนทำอาหารไม่เป็น คนไม่เคยทำอาหาร จะบอกว่าอาหารนี้เราทำเป็นได้อย่างไร? แต่ไปสั่งอาหารมากินได้ตลอดเวลา เพราะอาหารเขาทำให้เสร็จในงาน แต่เราทำของเราไม่เป็น ทำไม่ได้หรือ ออกอย่างไรก็ทำไม่ได้

นี่ก็เหมือนกัน ในเมื่อไม่เห็นอาการของจิต ไม่เห็นตัวจิต ไม่เห็นตัวรู้ สิ่งที่ถูกรู้ สิ่งที่เกิดเป็นปัญญาขึ้นมา มันจะชำระกิเลสได้อย่างไร? ในเมื่อไม่มีเหตุมีผลมันจะชำระกิเลสขึ้นมาได้อย่างไร? มันเป็นไปไม่ได้ เห็นไหม แต่ถ้าไม่มีกิเลส ชำระกิเลสแล้วพูดอย่างไรก็ถูก

สิ่งที่ถูกนี้คุณค่าของใจนะ ในการประพฤติปฏิบัติไปหาครูบาอาจารย์ หาพระนี่ พระจะพูดเรื่องอะไร? ถ้าพระพูดเรื่องอภิญา เรื่องฉานโลกีย์ มันก็เป็นแค่ฤทธิชีไพร ถ้าเป็นพระขึ้นมา พระพูดถึงว่าเดี๋ยวนี้ศาสนาพุทธเป็นศาสนาแห่งปัญญา ปัญญาของใคร? ปัญญาของกิเลสไป ปัญญาที่คิดปัญญาของสมอง ปัญญาของกิเลสไป แล้วปัญญาของใจล่ะ? มรรคญาณมันอยู่ที่ไหน? ภาวนามยปัญญา ปัญญาชำระกิเลสอยู่ที่ไหน?

นี่ศาสนาพุทธ แก่นของศาสนาอยู่ที่นี้ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค สิ่งที่เป็นอริยสัจ สิ่งที่เป็นสัจจะความจริง แล้วมันอยู่ที่ไหนล่ะ? มันอยู่ในตัวพระไตรปิฎกหรือ? มันอยู่ที่ไหน? มันอยู่ในหัวใจของคน มันรู้คั่นขึ้นมาจากใจ ใจมันพัฒนาขึ้นมาได้ ใจมันชำระขึ้นมา นี่ใจพระไตรปิฎกเคลื่อนที่ สิ่งที่เป็นสัจจะความจริงอันนี้

นี่สิ่งนี้เป็นประโยชน์กับเรา เห็นไหม มีคุณค่ามากนะ เราต้องศึกษา พอศึกษาขึ้นมาแล้วเราค้นคว้า ค้นคว้างานในการเอาตัวรอด งานในการไม่เกิดและไม่ตายอีก นี่เกิดตายๆ ซ้ำซากอยู่อย่างนี้ มันจะต้องมารอบแล้วรอบเล่า รอบแล้วรอบเล่า.. รอบแล้วรอบเล่านี้เพราะบุญกุศลนะ ถ้า

มันเป็นอกุศลมันไม่รอบแล้วรอบเล่าอย่างนี้หรือ มันจะไปดกนรกอเวจี มันจะเป็นสัตว์
เดรัจฉาน มันจะเป็นสิ่งที่ต้องไปชดใช้กรรมของมัน เห็นไหม

แล้วกรรมนี้มาจากใคร? ใครทำให้? ก็ทำเอง ไม่มีใครทำให้เลย ทำเองทั้งนั้น เพราะขาด
สติ เพราะไม่มีปัญญาใช้ไหม? แต่ถ้าเราทำขึ้นมาดี คุณทำบุญกุศลก็ไปเกิดเป็นเทวดา อินทร์
พรหม แล้วมันมีอะไรขึ้นมาล่ะ? หมควาระก็ตายไปอีกแหละ แต่ถ้ามันแก้ไขที่นี้ ไม่เกิดและไม่
ตาย สิ่งนี้ นี่ไงเกิดมาทำไม? เกิดมานี่พันธุกรรมเกิดมาให้เป็นมนุษย์สมบัติ แล้วพบพุทธศาสนา
แล้วเอาจริงไหม? แล้วจะเอาหรือไม่เอา? ถ้าเอาขึ้นมาก็เป็นประโยชน์กับเรา ถ้าไม่เอาก็เกิดมา
ตายเปล่า เกิดมาสร้างบุญกุศลก็เป็นอามิสไป นี่ถ้ามีสัจจะ ศาสนานี้มีคุณประโยชน์มาก แล้วมีคน
ที่เข้ามาตัดดวงเอาผลประโยชน์มหาศาลเลย แต่ตัดดวงผลประโยชน์ในทางโลกมันก็เป็นชื่อเสียง
กิตติศัพท์ไป ถ้าตัดดวงผลประโยชน์ทางธรรม หัวใจเราตัวเอง

อตุตา หิ อตุตโน นาโถ คนเป็นที่พึ่งแห่งตน ตนเข้าใจตน ใจดวงหนึ่งสู่ใจดวงหนึ่ง ใจ
ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมขึ้นมาองค์เดียว เป็นประโยชน์กับวิญญูเลย
เป็นประโยชน์กับสามโลกธาตุ ใจของเราดวงหนึ่ง ถ้าเราแก้ไขของเราได้ มันเป็นเรื่องที่มหัศจรรย์
แล้วจะเป็นประโยชน์กับเราก่อน แล้วจะเป็นประโยชน์กับสังคม แล้วจะเป็นประโยชน์กับ
ชาวโลกแน่นอน เอวัง